Anonimul Turnului

Expunerea Semnelor Timpurilor

Anonimul Turnului

Expunerea Semnelor Timpurilor

Prezentul text reprezintă versiunea românească a volumului de poezii în italiană

Anonimo della Torre
Esposizione dei Segni dei Tempi
© 2025

Traducerea din limba italiană în limba română a fost realizată de Google Gemini. Acest text poate fi descărcat de pe site-ul web
LITTERAE
www.litterae.travel.blog

Imagine de copertă: Turnul Babel Christoffel van Sichem, 1645 - 1646 Imagine din domeniul public Sursă:
Bouw van de toren van Babel – Rijksmuseum

Și știm că și acum, în timpul nostru, există numeroși Antihriști.

Adso din Montier-en-Der

secolul al X-lea

1

Zidăria ce-nalță omul în mărire,

Căramidă cu căramidă: a istoriei sfârșire.

2

Va veni cu semnul păcii: vorbe line,

Dulceață infinită: ca un soare de ghețuri pline.

3

Șoptește vorbe un demon la ureche,

Cu mare discreție, dar cu iadul e pereche.

4

Nu distingi stângul, nici brațele între ele:

E a Șarpelui Vechi îmbrățișarea de stele.

5

Al șaptelea sigiliu deschis a revărsat

Regatul nedreptății: verdictul e răsturnat.

6

Femeia e de nepătruns, enigmă e făptura;

Preotul a predicat: se simte nenorocirea.

7

Partea stângă anunță, șapte trâmbițe sună

Sunete de minciună: mormintele se adună.

8

Moartea sigură, preotul, cu rit și slujbă falsă,

Moarte spirituală: învierea e ștearsă.

9

Simțim suflarea unei tuberculoze crunte:

E sfârșitul vremii, gnoza e pe frunte.

10

Suflete malformate ca spirite hidoase:

Rituri contrafăcute cu rugi informi, tăioase.

11

Fii ai Babilonului, ură și bani: fii

Ai mamei pervertite, sfaturi rele și mizerii.

12

Privirea cruntă și sumbră a preotului diform:

E ordinea lumii, un loc pustiu și enorm.

13

Patru călăreți chinuie al lumii pământ:

Semănat-au ură, culeg război în vânt.

14

Respirăm miasme de timp otrăvitor,

Nori maligni apar: venirea celui fără de dor.

15

Din întreg universul au făcut negoț:

Sunt nebunii lui Dumnezeu, sau ai demonului soț?

16

Canibali incestoși, viața e doar un bai,

Iată omenirea: seminția lui Lai.

17

Este al neamului omenesc dușmanul jurat:

Popor de leproși de Dumnezeu abandonat.

18

Te-nvață să fii zeu ura șarpelui bătrân:

Învață să recunoști dușmanul tău stăpân.

19

Lumea se îndreaptă spre viitor, după prorocie,

Taba se răspândește: oribilă boală să fie.

20

E Biserica preasfântă: preotul o binecuvântă.

Miasmă din cădelniță: spiritul ce se vântă.

21

Parusia urii iată că se arată,

În cutii chinezești, boala neașteptată.

22

Progenitura urii: un pântec oprit,

O mamă fecundă, un amor avortit.

23

Zidurile plutonice, poarta din Agartha,

Destinul sufletului, fratele își caută soarta.

24

Frați ai celor trei puncte, drum solitar,

Prin camere se vede un bestiar amar.

25

Ucenicul lucrează, zidul solid și mare

Crește zi de zi: ucenicul greșeală nu are.

26

Supraveghează bine, cu ochi de partener:

Munca își merită câștigul sincer.

27

Gradul de maestru ne duce la perfecțiune:

Muncă împlinită cu maximă atențiune.

28

Un om îndepărtat practică isihasmu':

Doar el ne mai salvă de noul chiliasmu'.

29

Piatra brută devine piatră șlefuită,

Și se împlinește omenirea vestită.

30

Va urlat continuu gloata de turbați:

Strigăte auzi-vor și cei din mănăstiri uitați.

31

Va veni un Mesia să ne facă egali,

Și va binecuvânta preotul fapte imorali.

32

Condiția noastră în fundul de abis:

Suflet halucinat, crucifixul e emis.

33

Adventul se apropie: suflet cu resentiment,

Naștere contrară, Crăciun avortat în prezent.

34

Răsună foarte tare vocea de ranchiună,

Potopul răului: ultima oră ne sună.

35

Preotul neverosimil, cu chipul contractat,

Cu rugi improbabile: turma a stupefiat.

36

Cu carnea urii, a urii prețioase,

Noul sacrament în beznele hidoase.

37

Sânge a fost vărsat, băutură de popoare,

Ce cântă Magnificat urii clocotitoare.

38

Masele își pierd viața în furie și ceață.

Ultimul sacrament: spiritu-i o paiață.

39

Contorsiuni absurde ce preotul agită,

Spasme îngrozitoare: peretele îl înghițită.

40

Cu ochi de nelegiuire pe credincioși îi privește,

Îi vede de jos: noi Evanghelii vestește.

41

Noile Scripturi la suicid ne mână,

Suntem siguri: ecocidul o să ne rămână.

42

Gloate de pelerini se îndeasă cu zel,

Sanctuare globaliste: biserici goale, la fel.

43

Iartă păcatele, și asta e sigur, se știe,

Preoții au promis: Biserica e o pustie.

44

Asta deja știm, sfârșitul de poveste,

Triumful trufiei: turme pline de veste.

45

Preotul va râde cu ură de nespus,

Totul vine de acolo, din Iadul cel mai de jos.

46

Parusia, Adventul, timpul nou a sosit,

Sunet de clopote: spiritul e sfârșit.

47

Merge fără cap preotul decapitat,

Izvor de botez, Evanghel de neîndurat.

48

Gaz nervin emană din noile cuvinte,

Toți ascultă acum: soarele-i morminte.

49

De gol nu e scăpare, zâmbetu-i insultă

Pe chipuri neschimbate: caută sensu-n ocultă.

50

Caută sensul ascuns în rituri de parodii:

Dacă ești cititor atent, îl afli-n aceste poezii.